

СРПСКИ СИОН

Год. XII

Број 6

НЕДЕЉНИ ЛИСТ ЗА ЦРКВЕНО-ПРОСВЕТНЕ И АВТОНОМНЕ ПОТРЕБЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ МИТРОПОЛИЈЕ КАРЛОВАЧКЕ

ВЛАСНИК

Њ. Светост Српски Патријарх Георгије

УРЕДНИК

Протопрезвитер Јован Јеремић

У Ср. Карловцима у петак 9. фебруара 1902

Говор

на дан Св. Саве 1902. године.

Говорио у Текелијануму Лаза Поповић Чикастевин.

Ваше Високопреосвећенство,
поштовани на збору!

Свакога Србина и Српкињу обузима необична милина о ономе празнику, којем се поје света литургија не само као Божјем угоднику, него и народном светитељу. Највећи је такови празник у нас данашњи празник св. Саве.

У свима крајевима, где год живе православни Срби, у богатим градовима, у скромним паланкама, па и у најмањим селима — хитају данас побожни Срби и Српкиње светим храмовима, да се усрдио помоле Богу за спасење душе Раствка Неманића, који се одрекао светске славе и краљевска сјаја, и посветио живот свој Богу.

Ти исти побожни Срби врве из светих храмова у православне српске школе: основне средње и велике, да помену у њима Св. Саву, као српског просветитеља, као оснивача српске књижевности, као првога архиепископа самосталне српске цркве у самосталној српској држави, да га про-

славе, као мудрог српског државника, који је архијастирском бригом и српским родољубљем завађену браћу не једном, по више пута измирио, и тиме престо славних Неманића одржао и утврдио.

И ми смо, поштовани на збору, православни Срби, који смо се овде, на крајњем огранку српскога народа милошњу Божјом одржали у својој православној прадедовској вери и милој српској народности; — и нашу душу обузимље на овај велики празник наше цркве и народа необично миље, јер смо се и ми данас у овој својој маленој, али милој нам светој цркви усрдио помолили Свевишњему Богу и Божјем угоднику; — и ми смо у маленој нашој српској основној школи поменули српскога просветитеља Св. Саву, па смо се онда слегли у овај велики народни просветни дом, да нас овде сакупљене у једно велико српско коло озаре и освеже оне свете сени, које на данашњи дан тихо и печујно лебде над нама, узносе нам душе наше успоменама на давну и славну прошлост нашу, прожимљу нам срца наша милином оне свести, која топлином старе славе у прошлости загрева зимогроз наш у садашњости.